

מועצת עיר הארבע-עשרה - ישיבה שלא מן המניין מס' 65

מיום 30.12.02.

פרוטוקול מס' - 233

ה"ה חברי המועצה:

מוטי ששון ראש העיר

משה רינת חבר מועצת העיר

יאיר טאו חבר מועצת העיר

דקלה צדוק חברת מועצת העיר

גדי וקס חבר מועצת העיר

אליהו נעים חבר מועצת העיר

יוסף כהן חבר מועצת העיר

זוהר נוימרק חבר מועצת העיר

יעקב כץ חבר מועצת העיר

דוד שלום חבר מועצת העיר

אילן לוי חבר מועצת העיר

אפרים קורן חבר מועצת העיר

עמוס ברנס חבר מועצת העיר

חיים זברלו חבר מועצת העיר

סימה שאול חברת מועצת העיר

משה רום חבר מועצת העיר

מיכאל שמריהו חבר מועצת העיר

אהרון נשיא חבר מועצת העיר

זאב נסים חבר מועצת העיר

סופיה נימלשטיין חברת מועצת העיר

שמעון וינצ'יסטר חבר מועצת העיר

נוריאל ישעיהו חבר מועצת העיר

יהודה קהתי חבר מועצת העיר

מרדכי נתנזון חבר מועצת העיר

יואל ישורון חבר מועצת העיר

לינה עמוס חברת מועצת העיר

שמואל ברטשטיין חבר מועצת העיר

נעדרו:

חנה הרצמן מנכ"ל העירייה

ליפא קמינר יועץ משפטי

יצחק וידבסקי גזבר העירייה

אריק מולה ס/הגזבר

ה"ה מוזמנים:

על סדר היום

1. אישור הצעת התקציב הרגיל לשנת 2003

ריכוז החלטות מישיבת מועצת העיר שלא מן המניין מיום 30.12.02

פרוטוקול מס' 233 :

1. מועצת העיר מחליטה לאשר הצעת התקציב לשנת 2003, בסך 710.7 מלש"ח.

מוטי ששון: אני פותח את ישיבת המועצה שלא מן המניין מס' 65. על סדר היום, הצעת התקציב הרגיל לשנת 2003.

1. אישור הצעת התקציב לשנת 2003.

מוטי ששון: הצעת התקציב לשנת 2003 מסתכמת ב 708,700,000 ש"ח. בישיבה של ועדת הכספים הוחלט להגדיל את הרזרבה בעוד 2 מיליון ש"ח. התקציב יהיה 710.7 מיליון ש"ח, כאשר אנחנו לוקחים בחשבון להעביר תקציב למימון מערכת הבחירות, שכנראה תיערך באוקטובר 2003. זה לפי הוראות משרד הפנים, לתקצב את מערכת הבחירות על חשבון התקציב העירוני.

עלות השכר מהווה כ 34% - כ 240 מיליון ש"ח. בעוד תקציב הפעולה מסתכמים ב 448 מיליון ש"ח, שזה 63.2% גידול ריאלי בהשוואה לשנת 2002, שעמדו על 424.9 מיליון ש"ח. עיקר התוספות באות לידי ביטוי באומדן עלויות השכר לשנת 2003, שמדברות על זחילת שכר של 3.5% שזה דבר שלא ניתן לשליטה. תוספת של $\frac{1}{2}$ אחוז בנושא של המס על השכר, מה שנהוג ומקובל לדבר על תוספת המע"מ מ 17% ל 18%. התוספת מסתכמת בסך 5.25%. אנחנו לוקחים בחשבון גם תוספת של הסכמי שכר של 1.5% וסך הכל ההוצאה תסתכם, כפי שאמרתי, ב 240 מיליון ש"ח. אלה דברים שלא ניתנים לשליטה – הסכום של 5.25%.

נושא נוסף הוא התוספת לרווחה. התוספת לרווחה לשנת 2003, עליה מעבר לשנת 2002 של 4.4 מיליון ש"ח. תוספת לפינוי אשפה של 2 מיליון ש"ח. בזמנו העברתי לכם שבעקבות ההסכם לפינוי האשפה מאתר חירייה לאתר דודאים, המשרד לאיכות הסביבה לקח על עצמו לסבסד לחמש שנים. בכל שנה הם הורידו מס סבסוד בסך 20%. נגמרו החמש שנים ואין סבסוד יותר. המשמעות היא למעלה מ 12 מיליון ש"ח שהעירייה צריכה עכשיו לממן לשינוע האשפה מעבר למה שהיה בעבר. גם הנושא של עליית תעריפי המים, התוספת לשנה הבאה היא סך 5.7

מיליון ש"ח. תוספות נוספות: סך 2.2 מיליון ש"ח להסעות ולמלווים בחינוך המיוחד. תוספת של 1 מיליון ש"ח לרכישת מחשבים לבתי הספר. תוספת של 1 מיליון ש"ח לתחילת הרצת המדיה-טק. ההערכה שלנו היא שבאמצע החגים אנחנו אמורים לפתוח את המדיה-טק. במחירים של לפני כשנתיים דובר על 92 מיליון ש"ח. יכול להיות שזה יעלה ויתקרב ל 100 מיליון ש"ח. זוהי בעצם גולת הכותרת שלנו מבחינת המשאבים שאנחנו מפנים כלפי הילדים.

במה שקשור להכנסות, אנחנו יכולים לראות ירידה ריאלית מתמשכת מדי שנה בשנה, של הכנסות הממשלה. הממשלה, משנה לשנה מקטינה את מה שהיא חייבת על פי חוק. כאשר נעבור לסעיפים, נוכל לראות שהמימון השנה של החינוך הפורמלי, הסבסוד שהחלטנו עליו השנה יגיע ל 51 מיליון ש"ח, שאנחנו מעבירים מהארנונה לטובת מימון מערכת החינוך הפורמלי. זוהי תוספת של כ 6.5 מיליון ש"ח. בשנה שעברה זה היה 44.5 מיליון ש"ח. בחינוך הבלתי פורמלי נוכל לראות סבסוד של 46.5 מיליון ש"ח. אני לא חושב שיש עיר במדינת ישראל שרמת הסבסוד של החינוך הבלתי פורמלי מגיעה לרמה של עיריית חולון – 93% סבסוד של הפעילויות בחינוך הבלתי פורמלי על ידי העירייה.

כדי לסבר את העין, אתן לדוגמה את שירותי הרווחה. אנחנו מסבסדים את שירותי הרווחה ב 28 מיליון ש"ח. אני מדבר על שני שירותים – חינוך ורווחה – שהתפקיד של הממשלה לתת אותם. אנחנו מגיעים רק בשני הסעיפים האלה ל 79 מיליון ש"ח שאנחנו מעבירים מהארנונה לטובת הפעילות בשני המישורים האלה.

לגבי ההנחות בארנונה, לפי ההערכה שלנו ולפי מה שתקצבנו, אנחנו מדברים על 47 מיליון ש"ח הנחות בארנונה שתינתנה לתושבים, לעומת התקציב שהיה ב 2002, שעמד על 43 מיליון ש"ח. זאת אומרת, גידול ריאלי של 10% כתוצאה מהמצב הכלכלי, שאנחנו לוקחים אותו בחשבון.

באשר להוצאה הריאלית לכל תושב, נוכל לראות שאנחנו שומרים על ההוצאה הריאלית לכל תושב, כמו שהיתה בשנה שעברה. ההנחה הריאלית לכל תושב, שהיא פועל יוצא של ההנחות שדיברתי עליהם, היא בסך 283 ש"ח, לעומת 267 ש"ח לכל תושב. כלומר, גידול של 6%. ההכנסה הריאלית לתושב עומדת על 1846 ש"ח. ההוצאה הריאלית לכל תושב עומדת על 4240 ש"ח. תראו איזה פער יש בין ההכנסה לכל תושב ולבין ההוצאה לכל תושב, מה שאנחנו מוציאים כחלק מהשירותים שאנחנו נותנים. זאת אומרת, ההכנסה מהווה 43%. היא מממנת רק 43% מההוצאה שלנו לכל תושב.

אני רוצה להתייחס לנתון שמטבע הדברים הוא מאד מעניין את האנשים - ההוצאה לכל תלמיד. גם כאן נוכל לראות את האינדיקציה בעלות לכל תלמיד במה שמשרד החינוך נותן. ההוצאה הריאלית לכל תלמיד השנה היא 7227 ש"ח לעומת 7140 ש"ח. המימון: הסבסוד העירוני עלה מ 1679 ש"ח לתלמיד בשנת 2002 ל 1872 ש"ח בשנת 2003. גידול ריאלי של 11.5% במימון של העירייה בהוצאות למערכת החינוך. ברור שזה נובע מההקטנה הריאלית של כל אותם שירותים ממלכתיים שהמדינה אמונה וחייבת על פי חוק לסבסד אותם. אתם צריכים לראות איך העובדות האלה מונחתות על הרשויות המקומיות. במכתב מודיעים שמשרד החינוך מוריד את ההשתתפות שלו במימון הסעות ילדים, במחי יד, מ 40% ל 50%. רק מכתב על החלטה כזאת, זה כמה מיליון שקלים שנופלים על העירייה. באופן דומה היה לגבי שמירה ומכסות ברווחה – ילדים בפנימיות וקשישים במעונות. אם המכסה שמקצים היא ל 100 ילדים ולנו יש 200 ילדים, מישהו מאתנו יכול לקחת על עצמו את הזכות המוסרית הזאת להחליט מי כן ומי לא? אמרנו שאנחנו ניקח את זה על עצמנו, אנחנו לא נפלה בין ילד לילד, לא נכביד על המשפחות שבלאו הכי יש להם את המצוקה היום יומית להתמודד עם אותם ילדים שצריך להוציא אותם מהבית, או אותם קשישים שנופלים למעמסה על

המשפחות שלהם ויש צורך להוציא אותם מהמשפחה. אם תפתחו את הספר תוכלו לקבל את קנה המידה בעמוד 60. 463 ילדים בפנימיות, מפגרים במוסדות וקשישים במעונות. ההוצאה שלנו היא 37 מיליון ש"ח, ההכנסה שלנו 28 מיליון ש"ח. הגירעון, הסבסוד שלנו הוא 9 מיליון ש"ח בשנת 2003. יוצא בממוצע כ 20,000 ש"ח לכל ילד מטופל. פעלנו מתוך רגישות למצוקה הכלכלית שאין לנו שליטה עליה, מתוך דאגה לאותם תושבים שבאמת נקלעו לקשיים. לכן הגדלנו את הסכומים לנושא של הנחות בארנונה. לכן נכנסנו לאותן נישות שמשרדי הממשלה יצאו מהם. אנחנו צועדים, תוך התייעלות של המערכת, לתת את אותם שירותים, באותה רמה כמו שהיתה בשנים 2001-2002. זו משימה כמעט בלתי אפשרית. אסבר את האוזן בכמה נתונים: מדד המחירים לצרכן עלה ב 6.4% מספטמבר לספטמבר. ברמה של ינואר-דצמבר עלה ב 6.8%. כל הנחות התקציב של 2002 הניחו כ 2.5%. כל אותם הסכמים שאנחנו חותמים עם נותני שירותים, כולם צמודים למדד המחירים לצרכן. זאת אומרת, לי נתנו את האפשרות להעלות ב 2.5%, אבל כשאני צריך לשלם לנותן השירות שלי, אני צריך לשלם לו את ה 6.8% הצמדה. אתן דוגמה אחרת של הדולרים. כשאתה צריך לקנות מחשב וציוד למחשב – הדולר התייקר ב 18% ולא מכירים בזה. אתה צריך לשלם לפי שער הדולר הנקוב. אנחנו נאלצים לספוג את כל אותן בעיות שנובעות משינויי שערים או מנושא של הצמדה למדד המחירים לצרכן.

לסיכום, אני רוצה להודות לגזבר העירייה ולכל צוות עובדי הגזברות. לאריק, שעשה ימים כלילות כדי להתמודד בתקופה כל כך קשה, להכין תקציב, כשמראש הנחיתי אותו שהתקציב הזה חייב לשמור באופן ריאלי על רמת השירותים, תוך התייחסות לרגישויות לאוכלוסיות השונות בעקבות המצוקה הכלכלית. אני מודה לרפרנטים שיושבים פה – לימור, אירית, אילן, דני פדר, שושנה שפר, שרה דניאלסקי ולטלי ולשמואל בראונשטיין. אני רוצה להודות למנכ"לית העירייה שישבה עם

כל אותם מנהלי אגפים ומינהלים כדי להכין את התקציב כדי שיוכן לשנת הפעילות הצפויה בשנת 2003. נקווה כולנו שנוכל לעבור את השנה הבאה בשלום, כפי שעברנו את השנה. חזרתי לפני שעה מטקס הענקת פרס משרד הפנים לרשויות המצטיינות באיזון תקציבי. הייתי יחד עם מרדכי נתנזון, קיבלנו כ 1,100,000 ש"ח. זאת השנה החמישית שאני מקבל את הפרס. סך הכל הפרסים במשך חמש השנים האלה הסתכמו בלמעלה מ 6 מיליון ש"ח. זוהי בהחלט תעודת כבוד לעובדי העירייה, מהמנכ"לית עד אחרון העובדים, לחברי בהנהלת העיר ובקואליציה, וגם לחברי המועצה שבסופו של דבר התקציב מובא לשולחנם לאישור. כאן אני מסיים ונותן לאריק מולה לתת השלמות.

יצחק וידבסקי: אנחנו לקראת שנה של אי ודאות גדולה, גם מבחינה ביטחונית, גם מבחינה כלכלית. כולנו שומעים וקוראים שכל יום ישנה חדשה אחרת. יום אחד אומר הנגיד אלף ולמחרת שר האוצר אומר בית. להתמודד מול כל הקשיים האלה, זה לא קל. אבל אני אומר בגלוי, הנהלת העיר במהלך ארבע השנים האחרונות התכוננה גם לאירועים מהסוג הזה והשתדלה שהמערכת העירונית תעבוד ביעילות מרבית. לכן, אני מקווה שגם בשנת 2003, בניגוד להרבה ערים אחרות, נצליח לעבור בצורה טובה וסבירה, תוך מתן שירותים מרביים לתושבים.

אריק מולה: ראש העיר הציג כבר את הדברים ואני אמחיש לכם במצגת את הדברים שהוא אמר. גולת הכותרת השנה יהיה המדיה-טק. זהו מעין דגם של המדיה-טק.

נתחיל בדברים הטכניים. עדכנתי כבר את המספרים לאחר האישור של ועדת הכספים. התקציב יהיה 710.700 מיליון ש"ח, גם בצד ההוצאות וגם בצד ההכנסות. זו עלייה נומינלית של 4.06% מול שנת 2002. אנחנו צריכים למעשה לאשר גם תקן של משרות. אנחנו מדברים על 990.31 משרות של עובדים קבועים, 363.58 עובדי הוראה, 28.84 עובדים שעתיים, 74.48 גננות, 349.2 עובדי חברה. פה אני צריך להתנצל

שבחוברת כתבתי בטעות מספר אחר בעמוד 3. בסך הכל אנחנו מדברים על 2236.41 משרות, כולל פנסיונרים, מורים, גננות, עובדי חברה ועובדים שעתיים.

הנושא הנוסף שאנחנו אמורים לאשר הוא נושא תקן הרכב העירוני, כפי שהוא מופיע בחוברת. מדובר על 93 כלי רכב קטנועים ונגררים. נעבור לפירוט ונראה את ההתפלגות של התקציב בין שכר, פעולות ופירעון מלוות. אנחנו רואים שלמעשה, השכר לאורך השנים מ 2000 עד 2003 הולך ויורד במרכיב שלו מסך התקציב. ב 2000 הוא היה כ 36% והיום מדובר ב 34%. מנגד – העלייה בתקציב הפעולות שהיא מ 61.5% ל 63.3% בתקציב. פירעון מלוות נשאר פחות או יותר ברמה של 2.6%, היתה קפיצה קטנה באמצע והיום הוא סביב 2.9%. כשאנחנו מסתכלים על זה במחירי תקציב 2003, אנחנו רואים שבסך הכל הירידה בשכר היא מ 248 מיליון ש"ח בשנת 2000 ל 240.3 בשנת 2003. לפעולות – לעומת זאת – עלייה מ 424 מיליון ש"ח ב 2000 ל 450 מיליון ש"ח ב 2003. פירעון מלוות נשאר פחות או יותר סביב 20 מיליון ש"ח. זו ההשוואה של התקציב הריאלי.

משה רום : למה אתה אומר שנשאר פחות או יותר? זו לא עלייה של 52%? זה מ 16

מיליון ש"ח ל 20 מיליון ש"ח. אז למה זה אותו הדבר?

אריק מולה : משנה אחרונה. אמרתי שבאמצע היתה קפיצה, שלקחנו מלוות בשלב מסוים. בין 2003 ל 2002 יש סך הכל ירידה ריאלית של 2.5%. כך שבסך הכל זה בסדרי גודל זהים משנה לשנה.

גרף ההוצאות בכללות מראה מ 538 מיליון ש"ח ב 1991 עד 710 מיליון ש"ח. זו עלייה מתמדת לאורך כל התקופה.

הנושא הבא: השכר. כמו שראש העיר הציג, ישנם דברים שהם מעבר לשליטתנו. הסכמי שכר שכימתנו אותם השנה ב 1.5% בערך. זחילות שכר של ותק וקדומים למיניהם – 3.25%. מס על שכר – ½ אחוז. המע"מ עלה ב 1% וזה משפיע בחצי מהעלייה במע"מ שהיא ½ אחוז. סך

הכל הפעלנו מקדם על בסיס חודש מרץ של 5.25%. זה הקידום של השכר. השינויים במשרות הם בעיקר בתחום של משרות הוראה. יש קיטון של 47.17 משרות. בין היתר, זה נובע מכך שמשרד החינוך שינה את התקן לכיתה בתיכונים. הוא עיבה למעשה את מס' הילדים בכיתות. התוצאה היא ירידה במספר שעות ההוראה. שאר השינויים הם לא משמעותיים.

אנחנו רואים בטבלה את ההתפתחות. במחירים קבועים מ 270 מיליון ש"ח אנחנו יורדים ל 240 מיליון ש"ח. מבחינת משרות ירדנו מ 1700 משרות ל 1375 משרות. זו תולדה של עבודה קשה במהלך התקופה, לנסות להתייעל בכל מיני תחומים. הגענו כרגע ל 1375 משרות. הגרף מראה את עלויות השכר, את מגמת הירידה ובמקביל אנחנו רואים את כמות המשרות כשזה די חופף למעשה.

עלות השכר הממוצעת למשרה – עלייה מ 155,000 ש"ח בשנת 1997 עד 175,000 ש"ח בשנת 2003. שוב, עיקר העלייה נובע מגורמים שהם חיצוניים למערכת העירונית – הסכמי שכר וכדומה.

לגבי הפנסיות – אנחנו עולים במהלך השנים במספר הפנסיונרים. מ 311 גמלאים ב 1997 ל 438 גמלאים שמתקצבים ב 2003. מדובר פה על משרות. זו עלייה של למעלה מ 30% במספר הגמלאים. במקביל, ישנה עלייה בעלות הפנסיה במהלך התקופה הזאת.

אתמקד בכמה נושאים עיקריים בתקציבי הפעולה. בתחום של השתתפויות ותמיכות יש לנו גידול בתקציב איגוד ערים לתברואה, בסך של כ 2 מיליון ש"ח. תקציב איגוד ערים לביוב קטן ב 1.5 מיליון ש"ח. מנגד, ישנה גם ירידה של 1.5 מיליון ש"ח בהעברות לחברות הבנות ולאגודות הספורט. ישנה עלייה של 4.4 מיליון ש"ח בתקציבי הרווחה. במקביל, ההכנסות עלו ב 3.8 מיליון ש"ח. מתוך זה תקצבנו כ 600,000 ש"ח בגין המבנה החדש שמצריך תחזוקה ברמה אחרת לגמרי ממה שהיתה בעבר. בעקבות ההחלטה בוועדת הכספים על הגדלת הרזרבה

העירונית – כרגע היא עומדת על 4 מיליון ש"ח ועוד 1 מיליון ש"ח כזרבה לשכר. מאחר ויש לנו בהרכב השכר מרכיב שעדיין קשה לנו לכמת אותו, החלטנו להכניס 1 מיליון ש"ח זרבה לטובת המרכיב הזה. מתוך הזרבה של ה 4 מיליון ש"ח, אני מעריך שאם הוצאות הבחירות בשנת 2003 יהיו כמו בבחירות הקודמות, נצטרך להעביר 1 מיליון ש"ח לטובת הבחירות. את ההנחיה הזאת קיבלנו רק השבוע בחוזר ממנכ"ל משרד הפנים. בנוסף, ישנה עלייה של 4 מיליון ש"ח בהנחות ממסים, שהיא משפיעה גם בצד ההוצאה וגם בצד ההכנסה. תקציב המים לרכישת המים מ"מקורות" הועלה בצורה משמעותית. הוא עלה לנו כ 5.7 מיליון ש"ח בתקציב 2003 מול 2002. גם החשמל התייקר בצורה משמעותית וישנה תוספת של 1 מיליון ש"ח בתקציבי החשמל. בנוסף, יש לנו הוצאות של אכיפת גבייה והוצאות משפטיות בהיקף של כ 850,000 ש"ח. המדיה-טק יפתח במהלך ספטמבר, ולכן תקצבנו זרבה של 1 מיליון ש"ח לטובת ההפעלה של המדיה-טק. בנוסף, ישנה הנחיה של משרד הפנים, שלא לעשות יותר רכישות של ציוד שוטף דרך תקציב הפיתוח. לכן תקצבנו 1 מיליון ש"ח לטובת רכישת מחשבים ותוכנות. כמו שציין ראש העיר, משרד החינוך הקטין ב 20% את ההחזרים שלו לטובת הסעות ומלווים בהסעים. בנוסף ובלי קשר, יש לנו עלייה של 2.2 מיליון ש"ח בעלויות ההסעה והמלווים. העלייה היא בעיקר במלווים בהסעים. יש לנו תוספת של 3.3 מיליון ש"ח לטובת פינוי אשפה שזה לחברות הפינוי. במקביל, ישנה ירידה מסוימת בעלות השכר של הפינוי, כי עברו באזורים מסוימים לטיפול על ידי קבלני פינוי אשפה. ההוצאה לתושב עולה במהלך השנים מ 3300 ש"ח ל 4250 ש"ח. שכללתי את הנושא הזה והכנסתי פה מרכיב חדש. מעבר לתקציב העירוני ניסיתי להוסיף את ההוצאות שישנן דרך חברות בנות. בשנת 2001 ישנה הוצאה של 51 מיליון ש"ח דרך חברות הבנות. זה למעשה התקציב נטו, בקיזוז ההעברות שהעירייה מעבירה אליהם. ב 2001 – 51 מיליון ש"ח, ב 2002 –

67.5 מיליון ש"ח, ב 2003 אני מעריך שזה יהיה 68.5 מיליון ש"ח. לכן, סך ההוצאה האמיתית שהתושב אמור להנות ממנה היא בהיקפים של 779 מיליון ש"ח בשנת 2003. ההוצאה הממוצעת לתושב היא למעשה 4660 ש"ח ולא 4250 ש"ח. כי אם חברות הבנות היו ממשיכות לעבוד דרך תקציבי העירייה, התקציב למעשה לא היה כזה.

מוטי ששון: מה שהתייחסתי אני להוצאה לכל תושב, מתייחס לתקציב הרגיל בלבד, לא כולל תקציב החברות. כולל תקציב החברות ההוצאה היא 4660 ש"ח.

אריק מולה: אנחנו רואים בגרף את המשמעות של ההוצאה לתושב. ראש העיר ציין את הגירעון בחינוך הפורמלי. יש כאלה שקוראים לזה גירעון ויש כאלה שקוראים לזה סבסוד. למעשה, מדובר על היקפים של 51 מיליון ש"ח שאנחנו מוסיפים לטובת הפעלת מערכת החינוך הפורמלית. ההוצאה הממוצעת לתלמיד עומדת על 7227 ש"ח בשנת 2003, כאשר מתוך זה אנחנו מקבלים הכנסות של 5355 ש"ח והעירייה מסבסדת 1872 ש"ח לתלמיד. פה ישנה עלייה מול שנים קודמות. בסבסוד החינוך הלא פורמלי, ההעברה לחברות הבנות מסתכמת השנה ב 18.6 מיליון ש"ח. הפעילות לטובת תהיל"ה וסל תרבות, ספריות וחוגי העשרה, מסתכמת בסבסוד של כמעט 9.5 מיליון ש"ח לעומת 9 מיליון ש"ח בשנה קודמת. מחלקת הנוער ולהקות עירוניות מסובסדות בהיקף של כמעט 3.8 מיליון ש"ח לעומת 4 מיליון ש"ח בשנה שעברה. מחלקת הספורט מסובסדת בהיקף של כ 2.6 מיליון ש"ח ברמה זהה פחות או יותר לרמה של שנה שעברה. סך הכל מדובר על 34.4 מיליון ש"ח סבסוד בחינוך הלא פורמלי באופן ישיר, לעומת 36 מיליון ש"ח בשנה שעברה. הגירעון, או הסבסוד ברווחה צומח מהיקף של 23 מיליון ש"ח בשנת 1994 להיקף של 27 מיליון ש"ח בשנת 2003. מצד שני, הסבסוד לתושב עולה מ 141 ש"ח ל 162 ש"ח לתושב. עלייה של כ 15% בסבסוד לתושב ברווחה. לגבי פינוי האשפה לחירייה, מאחר וההוצאות הולכות וגדלות, יש לנו פה נתוני

כמות האשפה של חמש הערים הגדולות בגוש דן שחברות באיגוד ערים לתברואה. מדובר על 97,500 טון אשפה נכון לעשרה חודשים בשנת 2002. ההיקף השנתי הוא כ-120,000 טון.

ההכנסות: מדובר על הכנסות עצמיות ושונויות, שהיו ונשארו בהיקף של 71.8% מסך התקציב בשנת 2000 לעומת מה שזה בשנת 2003. משרדי ממשלה – יורדים מ-25.3% בשנת 2000 ל-24.8% בשנת 2003. אגרות בנייה, פיתוח והשבחה – היו 2.5% בשנת 2000, היתה עלייה מסוימת עד 2002 ושוב ירידה ב-2003 מכיוון שמשרד הפנים הנחה אותנו להעביר 6 מליון ש"ח מאגרות היתרי בנייה לתקציב השוטף. לכן, ההעברה מהפיתוח קטנה בשנת 2003. כשאנחנו מדברים על מחירי תקציב 2003, אנחנו רואים שמרמה של 495 מיליון ש"ח ב-2003, אנחנו עולים ל-508 מיליון ש"ח הכנסות עצמיות. משרדי ממשלה נשארים פחות או יותר באותה רמה מ-175 סביב 176 מיליון ש"ח. ההכנסות מאגרות – עלייה ל-25 מיליון ש"ח מול 17 מיליון ש"ח בשנת 2000, מאותה סיבה של העברה של אגרות הבנייה. חלוקה שונה של ההכנסות מראה את ההתפתחות של הארנונה מ-250 מיליון ש"ח ל-310 מיליון ש"ח בשנת 2003. הנחות במסים מ-33 מיליון ש"ח ל-47 מיליון ש"ח. הכנסות מקומיות ושונויות מתפתחות מ-24 מיליון ש"ח ל-40 מיליון ש"ח. רווחה – מ-43 מיליון ש"ח ל-54 מיליון ש"ח. פה היה מאבק עיקש מצד אסא והמחלקה המשפטית להגדיל את התקנים לעובדי הרווחה, כשזה משפיע על ההכנסות מהרווחה. בחינוך הפורמלי נשארו באותה רמה של 145 מיליון ש"ח. שוב, זו תולדה של העובדה שהממשלה משנה לשנה מקצצת בהעברות שלה לטובת החינוך הפורמלי. בחינוך הלא פורמלי ישנה ירידה, אבל הירידה לא ירידה אמיתית מאחר והפעילות עברה לחברות בנות.

אני עובר לנושא הכנסה לתושב מהארנונה. ניסיתי לנתח את החיובים של ארנונה נטו, לפי מגורים ואחר. אנחנו רואים שהחיוב לארנונה למגורים למעשה נע מ-138 מיליון ש"ח עד 147 מיליון ש"ח ב-2003, שהם

מהווים 47% מהארנונה. למעשה, התושב נותן לנו 881 ש"ח. לעומת זאת, ההוצאה לתושב היא כ-4250 ש"ח לתושב. כך שכל אחוז שנעלה בארנונה משפיע על תושב ברמה של כמעט 9 שקלים לשנה.

נושאים עיקריים בהכנסות: 6 מיליון ש"ח של אגרות מתן היתרי בנייה. 18.9 מיליון ש"ח לטובת פירעון מלוות פיתוח. אגרות שילוט – 7 מיליון ש"ח. קנסות חניה – 3 מיליון ש"ח, כאשר בשנה שעברה זה היה 7 מיליון ש"ח. בגלל מבצע גביית קנסות חניה. קנסות בית משפט – 5 מיליון ש"ח. ישנה הכפלה של ימי שיפוט בבית המשפט ולכן ישנה עלייה משמעותית בהכנסות מקנסות בית משפט. הכנסות שכר לימוד של גני ילדים הם 13 מיליון ש"ח. הכנסות משרד החינוך הם 120 מיליון ש"ח לעומת 120 מיליון ש"ח בשנה שעברה. כמו שצינתי קודם, המשרד כמעט ולא עדכן את ההכנסות שלו. הכנסות משרד הרווחה – 52 מיליון ש"ח.

מוטי ששון: תודה רבה, אני פותח את הדיון. לפי הסדר ראש האופוזיציה צריך לדבר.
משה רום: היום, כששואלים אותי בחולון מה זה שיא השעמום? אני אומר ששיא השעמום הם ישיבות מועצת העיר חולון. כששואלים אותי באלו נושאים אפשר להירדם? זה כאשר מביאים את תקציב העירייה. אני רוצה להסביר מדוע. כשקיבלתי את הנושא של סדר היום ושתי הישיבות הללו, כדי שנוכל להתייחס כראוי לנושא התקציב, פניתי בשני מכתבים ובהם ביקשתי את הדברים כדלקמן: " מוגשת בזאת בקשה להעמיד לרשותי את כל המסמכים הקשורים לתקציבי עיריית חולון בשנים 1997 – 2002, לפי הפירוט כדלקמן: א. פירוט הבנקים והסכומים להם חייבת עיריית חולון כספים עבור הלוואות אותם לקחה בשנים 1997-2002. ב. כל המסמכים שהועברו מטעם עיריית חולון למשרד הפנים, על מנת לקבל אישורים לקבלת הלוואות. מדובר בפניות מטעמך ומטעם עיריית חולון למשרד הפנים לקבלת היתר ללקיחת ההלוואות על ידי העירייה. כל הבקשות שהועברו בנושא זה מטעם עיריית חולון. ג. פירוט רשימת נכסי העירייה שנקנו מהתמורה של מכירת נכסי העירייה בהתאם

לאישורי משרד הפנים. מפאת דחיפות העניין ולצורך הדיון בישיבות מועצת העיר מספר 65, 66 ביום 30.12.02, אבקשך לפעול כאמור במכתבי זה וכמתחייב על פי החוק". במכתב השני ביקשתי ממר ששון דברים דומים, אבל בנושאים אחרים: "א. האישורים שקיבלת ממשרד הפנים למכירת רכוש העירייה מיום 1.1.94 ועד ליום 22.12.02. ב. מסמכי מכירת רכוש העירייה בתשע השנים הנזכרות בסעיף א לעיל. ג. פירוט רשימת נכסי העירייה שנמכרו, מועדי המכירה וסכומי התמורה שקיבלה עיריית חולון. ביום 3.9.00 נתקיימה ישיבת מועצת העיר שעל סדר יומה דו"ח הביקורת המפורט של משרד הפנים לשנת 1998. הדו"ח ניתן לחברי המועצה בעת פתיחת הישיבה. פרק ו עוסק בתקציבים בלתי רגילים ובסעיף 125 עמ' 32 נזכר הסכום של 99.000,504 ש"ח, כסף התקצוב ממקור מכירת הרכוש. לאור דו"ח הביקורת ונוכח דיונים שהתקיימו בנושא זה בפני בית המשפט העליון הנכבד בשבתו כבג"ץ, ולאור הדיונים שהתקיימו בישיבות מועצת העיר ומפאת דחיפות העניין נוכח הדיונים בישיבות 65, 66, אבקש את החומר. " על כך, קיבלתי תשובה ממר וידבסקי שאקריא לכם אותה במלואה (מתאריך 23.12.02). "בקשותיך על פי סעיף 140(א) לפקודת העיריות, נוסח חדש. ראש העיר העביר אלי את הטיפול בפנייתך שבנדון ולאור זאת הריני להביא לידיעתך את הפרטים הבאים: א. במכתבנו מיום 19.9.00 נמסרו לך רשימת נכסי העירייה שנמכרו עד מועד זה, כולל אישורי משרד הפנים, שהתקבלו. את יתרת האישורים נרכז ונעמיד לרשותך. ב. חוזי מכירת הרכוש נמסרו לך בצירוף להזמנות לישיבות מועצת העיר במהלך השנים, כך, שהם נמצאים בידך. ג. את רשימת הנכסים שנמכרו ויתרת הפרטים המבוקשים על ידך, תמצא בחוזי המכירה שהועברו אליך לקראת כל מועצה. ד. פירוט הבנקים והסכומים להם חייבת העירייה כספים בגין הלוואות פיתוח אותן לקחה בשנים 1997-2001 באישור משרד הפנים והאוצר, מופיעים במאזני העירייה שהועברו אליך מדי שנה. ה. מצורף

בזה המסמכים שהועברו על ידי עיריית חולון למשרד הפנים לקבלת היתר ללקיחת הלוואות. ו. פירוט רשימת נכסי העירייה שנקנו מהתמורה, יוצגו לפניך לאחר ריכוזם על ידינו (החומר שצויין במצורף בזה נשלח אליך במקביל בדואר וכן באפשרותך לעיין בו בלשכת גזבר העירייה. לידיעתך, לאור כמות המסמכים הרבה שהנך מבקש להעמיד לרשותך, נדרש זמן רב והשקעת משאבים גדולה לשם ריכוזם והכנתם. כנגד השקעת המשאבים, תחויב בתשלום, כמקובל. להזכירך, טרם שילמת עבור אלפי הצילומים שצולמו עבורך בעבר, כפי שמחייב החוק). בכבוד רב, יצחק וידבסקי, גזבר העירייה". מכותבים שמונה אנשים: מוטי ששון, חנה הרצמן, ליפא קמינר, בני יהונתן, דני פדר, חזי ברקוביץ, ג'קי אבן ואסתר סגס.

כתבתי כתוצאה מזה שני מכתבים שאקריא לכם, כדי שהפרוטוקול יהיה שלם, כדי שתבינו במה אנחנו דנים.

אליהו נעים: ההתכתבות בינך לבין וידבסקי מעניינת מאד, אבל היא לא נוגעת לתקציב. איך זה יכול לשנות את ההקצבות לרווחה ולחינוך?

מוטי ששון: אני מזכיר לך שעשר דקות מסתיימות.

משה רום: זה לא עובד לפי עשר דקות.

מוטי ששון: מיקי תרם לך עשר דקות ויש לך עוד 12 דקות.

משה רום: לא 12 דקות ולא 10. כדי שהחוק יהיה ברור גם לכם, וכדי שיהיה מובן במה אנחנו עוסקים, נושא תקציב העירייה הוא נושא של ישיבה מיוחדת שהיא בת 3 שעות מינימום. אם אנחנו, תשעת החברים, נבקש, זה יכול להתארך ל 6 שעות. אקריא לכם את הסעיפים כדי שתראו במה מדובר ולא תהיה אי הבנה שתגידו שלא ידעתם. אדבר בדיוק כמה שדורש הנושא.

אחרי המכתבים האלה שקיבלתי, כתבתי את הדברים הללו: מוגשת בזאת בקשה נוספת על זו שהוגשה ביום 22.12.02 להעמיד לרשותי את כל המסמכים לפי הפירוט כדלקמן". המכתב אותו מכתב, וכתבתי את

התשובה הזו בתוספת. "היום קיבלתי את תשובתו של מר י. וידבסקי אליו הועבר הטיפול בפניותיי מיום 22.12.02. כידוע לך היטב, הצילומים שקיבלתי בעבר מהעירייה, הועברו למשרד מבקר המדינה הנכבד, כבוד השופט בדימוס אליעזר גולדברג וממצאי מבקר המדינה הקשורים בך ובעיריית חולון מצויים בדו"ח מבקר המדינה מס' 52(א) בפרק "שימוש בכספי רשויות מקומיות בקשר עם תעמולת בחירות" עמ' 315-333. ההלוואות שלקחת בשם עיריית חולון והנכסים שנמכרו ושאת הפירוט שלהם נתבקשת להעביר לנו בהתאם לחוק, מתקרבים ל 0.5 מיליארד ש"ח, כולל החזרי ריבית והצמדה להלוואות. ולכן חובתך לתת נתונים מדויקים לחברי מועצת העיר לקראת הדיונים ביום 30.12.02. לא ניתן לקיים דיונים בישיבות 65 ו 66 ללא קבלת נתונים מלאים, כמבוקש בבקשתנו". הדברים האלה הרבה יותר רציניים, לידיעתכם חברי הקואליציה, מאשר אתם חושבים או סבורים. אסביר לכם מדוע, כדי שלא תאמרו ש"ידנו לא היתה בהחלטות האלה. לא ידענו. לא הסבירו לנו. לא הבנו. אנחנו חברי מועצת העיר. אנחנו באיזשהו מקום חותמות גומי. אנחנו לא יודעים על מה מדברים." כדי שתדעו על מה מדברים, אסביר לכם ואבהיר לכם. א. למה זה קשור לתקציב. ב. למה אי קבלת נתונים זה מעשה חמור. ג. למה למכור את נכסי העירייה ללא היתר משר הפנים על נכס, נכס. ד. למה לקחת הלוואות של מאות מיליונים ולשעבד לשנים מהיום עד שנת 2018 או עד 2015, זה מעשה שלא ייעשה. נציג לכם את הסעיף כדי שלא יהיה ויכוח בהמשך. כי חבל, אנחנו נשמיע את הדברים שלנו ונשמיע אותם כאן. אם לא נשמיע אותם כאן נצטרך להשמיע אותם שוב במקום אחר. אנחנו רוצים להשמיע אותם קודם כל כאן. סעיף 50: "ישיבת המועצה לא תינעל לפני תום שלו שעות משעת הפתיחה, אלא אם נסתיימו הדיונים וההצבעות בכל הסעיפים שעל סדר היום, או שהסכימו לנעילה כל חברי המועצה הנוכחים בישיבה אותה שעה. ישיבת המועצה לא תימשך יותר מארבע שעות." בישיבה מהסוג

שלנו, כתוב במפורש את הדברים כדלקמן: "ישיבות בעניינים מיוחדים: שלישי מחברי המועצה רשאי לדרוש שהזמן שיוקדש לדיון בהצעת התקציב לא יפחת משש שעות." כד שלא נשתמש בסעיף הזה, וכדי שלא נלאה אתכם יתר על המידה, שהרי אמרתי לכם שהדברים משעממים, אבל כדי שתבינו, הדברים חייבים להיות כתובים בפרוטוקול. האמינו לי, זה לא תענוג גדול לטעון את הדברים. לא תענוג גדול לחזור על הדברים, לא תענוג גדול להתרות במוטי ששון עוד פעם ועוד פעם. זה לא תענוג גדול. אלא מה? אם לא נאמר את הדברים האלה, אנחנו לא נוכל לפנות לזרועות החוק האחרים, לרבות בית המשפט. לא נוכל לפנות לבית המשפט העליון בשבתו כבג"ץ, אם לא נגיד את הדברים כאן. אם לא תדעו על מה מצביעים, אנחנו נהיה כאלה שלא עשינו את מלאכתנו כראוי. לכן, האמינו לי, זה לא תענוג גדול לבוא ולהשמיע את זה עוד פעם ועוד פעם בשינויים המחויבים. אנחנו לא נהנים מזה. כל חברי האופוזיציה שאתם רואים כאן, לא ששים ולא שמחים לבוא לכאן, אלא אם כן הם ממלאים את חובתם. אנחנו באים למלא את חובתנו. אתם צריכים להבין את זה. זה לא עסק פרטי שלכם.

משה רינת: למה אתה מתנצל? זה ברור הרי. בבחירות שעברו קיבלת מנדט. אתה מייצג את עם ישראל. הכל בסדר. מספיק עם הטפות המוסר האלה.

משה רום: האמן לי.

משה רינת: למה שאני אאמין לך? על 85 הקולות שקיבלת? אתה משעמם כל כך, כל נוכחותך משעממת כל כך, ואתה מטיף לנו מוסר – "חותמות גומי", תחדול מזה כבר אחת ולתמיד. לא מוצא חן בעיניך – לך הביתה.

משה רום: אמרת את דבריך?

משה רינת: אני עוד אגיד.

משה רום: אתה לא תגיד. אני אגיד בתורי את הדברים, ואם תשמע, תוכל עוד להישאר פה, אז תישאר פה.

מוטי ששון: יש לך עוד שלוש דקות.

משה רום : אין לי עוד שלוש דקות. סליחה. אגיד לכם את האמת, אני באיזשהו מקום חושב, האם לכל אחד מחברי הקואליציה שמתפרצים, צריך לענות באופן נפרד, או האם אפשר לענות במקובץ. כשאדם כמו משה רינת נכנס לדברך.

מוטי ששון : אתה מסיים את הזמן שלך, עשרים דקות. דבר לעניין. כבר עשרים דקות אתה לא מדבר לעניין. אנחנו מדברים על הצעת תקציב ל 2003, להזכיר לחברים.

משה רום : כשיהיה שקט אחזור לדבר. אני אקבל החלטה מסוג אחר, מה שנקרא "החלטת אד-הוק". אשאיר את דבריי לישיבה השנייה, זאת שבאה אחרי זאת, היא צריכה להתחיל מיד. אני רק אומר לכם, שתקציב כזה, זו לא רק בושה לעיר ולא רק בושה למגישים אותו, אלא זו בושה כללית, איך לא מתמודדים עם הנושאים האמיתיים של חולון, בשום תחום. רק סעיף אחד אומר לכם – בסעיף שהראה מר מולה על הצג. עיריית חולון, בארבע השנים האחרונות, החזירה 16 מליון ש"ח, 17 מיליון ש"ח ופעמיים 20 מיליון ש"ח. מדובר ב 63 מיליון ש"ח. כדי שתבינו, מה 63 מיליון האלה, הוחזרה קרן של ההלוואות שלקח מוטי ששון, בערך של 28 מיליון ש"ח. כל השאר, למעלה מ 33 מיליון ש"ח, הם ריבית והצמדה. ב 33 מיליון ש"ח, אפשר לפתור בחולון, לעשות עשרה גנים ציבוריים, למזג את כל בתי הספר, לעשות את רח' סוקולוב כמו שצריך, לבנות 1000 או 2000 מקומות חניה, לפתור את כל בעיות חולון. לכן, אתם יכולים לצחוק, לא רק שאנחנו מצביעים נגד, אנחנו נלווה מהשבוע הזה את שתי הישיבות הבאות בגורמי חוץ. מהם גורמי החוץ? ביום ראשון הייתי אצל משרד מבקר המדינה. הבאתי את כל החומר שכתב לי וידבסקי והעביר לי. הודעתי להם שאני לא מקבל את החומר, הודעתי להם שאני חושב שבישיבה השנייה הבאה אתנגד גם למכירת הנכסים, וגם להלוואות. אנמק את הנימוקים שלי, אשים לכם את החומר על השולחן. אם נצטרך, נפנה גם לבתי משפט, לצערי, לעכב. אנחנו גם נעשה

דבר נוסף הפעם. הואיל ובעבר, בית המשפט העליון בשנת 1995, כשדן בבג"צים שלנו, יצאנו מתוך הנחה של פיקוח על מוטי ששון ואין פיקוח, אנחנו נפנה לקבל ועדה קרואה או חשב מלווה לעיריית חולון.

מוטי ששון: תודה רבה. בבקשה, מיקי.

מיכאל שמריהו: כשאני רואה את התקציב ומעיין בו, לצערי הרב אני רואה שמצב העיר מאד עגום. כשאני רק את הנתונים, אם אני רואה את סבסוד שירותי הרווחה, את סבסוד החינוך הפורמלי, את ההנחות בארנונה בסך 47 מיליון ש"ח, הוצאות בפועל 344 גידול, יוזמות מנהל חינוך קיזוז של 25%, החזר הלוואות 20 מיליון ש"ח, אני חושב שמלבד מדרכות וגינות נוי וככרות ואולי תאורה, העיר נמצאת במצב מאד עזוב. עזוב לכולנו. כל הנתונים האלה מראים על הגירה שלילית, על עזיבה של זוגות צעירים, על אוכלוסיה מבוגרת, אוכלוסיה נזקקת. אני חושב שאלו נתונים קשים. זה שמקבלים שמגיעים לתקציב מאוזן ומקצצים פה ומושכים בצד השני, זה לא העיקר. העיקר הוא מה עושים כדי שלא יימשך המצב ויתדרדר. משום שאני רואה בארבע, חמש, שש, שבע, שמונה שנים רק התדרדרות. גם אחוז האקדמאים ירד מ 20% ל 10% בממוצע. זאת אומרת, כל הנתונים מראים על מצב סוציו-אקונומי הולך ורע יותר. לכן, אני לא מבין איזו בשורה יש בזה, אלו פרסים מקבלים. שום דבר מיוחד לא נעשה כדי לשנות את הכיוון. נכון שהתקופה היא קשה, אני מסכים. אבל אני לא רואה בכל השנים שאתה ראש עיר, איזשהו מהלך שישאיר את הזוגות הצעירים. אתה תאמר שזה נתון שלא נמצא בשליטתנו. זה לא נכון. לא נעשה אפילו ניסיון לשנות כיוון. מצטער. השקיעו במבנים, השקיעו ברפורמה שנכשלה לדעתי. אין הצלחה והכל היה בכיוון השלילי. כל הנתונים הם נתונים שליליים.

מוטי ששון: הכל הפוך.

מיכאל שמריהו: אלה עובדות. אתה תגיד לי שאין הגירה שלילית? תגיד לי שיש יותר אקדמאים בחולון? אתה צודק שהמדרכות, הגינות, התאורה – בסדר

גמור. אנחנו יותר טוב מגבעתיים ומתל אביב. אבל השאלה אם זה העיקר. תודה רבה.

אפרים קורן: אני מבין שבישיבה הבאה אתה תדבר על נושא תב"רים ועל מכירת קרקעות כתחום נפרד. אנחנו כרגע ממוקדים בנושא התקציב. אני מבקש מהחברים מידה של הקשבה, אינני בטוח שדבריי ינעמו לכולם. למרות הכל אעשה את זה לפי מיטב מצפוני ורגישותי. אני דווקא רוצה להתחיל, כהרגלי, במחמאה למאמץ העצום שנעשה כאן להציג נתונים, גם על ידי הגזבר, גם על ידי אריק וכמובן, גם על ידי החברים האחרים. לעצם העניין: אני בוחן תקציב עירוני לפי אמות המידה שלי, בערכים קצת יותר כוללים. כי הרי מטבע הדברים, כשאתה מאשר תקציב, ואתה נדרש אליו מדי שנה, אתה עושה רצף של פעולות אריתמטיות שקשורות בהתאמות, שקשורות בהנחות עבודה, שקשורות בתחזיות כאלה או אחרות, שעל בסיסם יש חוק תקציב שאותו העירייה עושה, לפי דעתי, מתוך רצון כנה להציג תקציב מאוזן, ככל שהיא יכולה. יחד עם זאת, אני רוצה להציג ולא לטייח, ולא להתעלם, ממצויאות לאומית שעיריית חולון היא חלק אינטגרלי ממנה, ולפי מיטב הכרתי, התקציב שמדובר עליו הוא תקציב מנותק, מנוכר, שגרתי, המתקן את עצמו על בסיס נתונים שנתוני המשק מזרימים, אבל אין בו אתגר אמיתי, לא יצירתיות משמעותית ולי באופן אישי, התקציב העירוני לא משקף את הרעיון המרכזי ביותר של השאלה "מה עיר?" כבר אמרתי לא פעם שער איננה חברת מניות, עיר איננה קופת חסכון. עיר איננה חברה כלכלית שבוחנת את עצמה לפי מאזנים תקציביים בלבד. עיר היא הרבה יותר. כדי שלא אשמע מתיימר לא אכנס לפרטים. אבל יצא לי בזמן האחרון להשקיע הרבה מאד בהבנה, איך העולם המערבי באירופה ובעיקר בארה"ב, מתמודד עם השאלה המהותית "מה זאת קהילה עירונית?" מה זה בעצם? זה מפגש מקרי של בני אדם שהתכנסו מרצון, או שלא מרצון, בשטח טריטוריאלי מסוים ומקיימים ביניהם, או יוצרים לעצמם ממשל

בהתאם לחוקי המדינה והעיר, או שזה משהו שונה? אני סמוך ובטוח, לפי הכרתי שלי, שעיר המתפתחת בימינו, היא מהות הרבה יותר מורכבת. זוהי קהילה חברתית של אנשים שיש ביניהם מידה של סולידריות הדדית, שיש להם מטרות משותפות, שתפיסת החברה והקהילה והיזומים הפנימיים בין המרכיבים השונים בה, זוהי מהותה של עיר. נכון שהעיר משקיעה בתרבות, ולא פעם אמרתי כאן ברגש של הזדהות אמיתית, שלחולון יש הישגים תרבותיים ראויים באמת. אבל בראייה כוללת מהי עיר, אנחנו מתנהגים במובנים רבים כמו עיר במדינה שלישית. כמעט כמו במדינה שלישית. יש לי פרמטרים להשוואה ואנסה במידה כלשהי להציג אותם, לפחות עם מדינה שנחשבת כמדינה נאורה כארה"ב או מדינות מסוימות בארה"ב. המציאות הכלכלית הסוציו-אקונומית של מדינת ישראל היא בלתי אפשרית. מה שנקרא "עידן של חוסר ודאות כלכלי-חברתי" ואם תרצו, ביטחוני. הנסיבות שמדינת ישראל נקלעה אליהם ובתוכם העיר חולון, הן נסיבות שכמעט אף אחד לא יוכל לחזות אותם. באותה מידה שבצדק אומרים גזבר העיר וגם ראש העיר, שאנחנו חיים בתקציב של אי ודאות ובעצם חלק מההנחות נובעות מתחושות, מרצונות, מציפיות, הם אינם מושתתים על עובדות אמיתיות, ריאליות, שעל בסיסן ניתן לבנות תקציב מאוזן, מעוגן וריאלי. אנחנו יודעים שתושבי חולון מתקשים לשלם מסים, אנחנו יודעים שיש המוני ילדים והורים בבתי ספר שמתקשים, ורבים גם אינם יכולים לשלם את האגרות הנדרשות לבתי הספר. אנחנו יודעים שיש ירידה משמעותית במספר המשתמשים בשירותים עירוניים שונים, ובכלל זה גם בחינוך המשלים, למרות שיש עלייה בסבסוד וכו'. זאת עובדה שיש ירידה ריאלית, בוודאי באזורי מצוקה, בהיקף הילדים המשתמשים בשירותים של החינוך המשלים. אנחנו יודעים שעסקים נסגרים, אנחנו יודעים שהמסחר קורס, אנחנו יודעים שהמגמה של עזיבת אזור התעשייה נמצאת בעיצומה, לאו דווקא רק בגלל עיריית

חולון. זוהי עובדה, זוהי מציאות. אנחנו יודעים שמשקי הבית מתמוטטים, אנחנו יודעים מה קורה למעמד הבינוני. אנחנו אפילו יודעים מה קורה לשיעורים הולכים וגדלים של קשישים שמתקשים לחיות ולסיים את החודש. כל מה שאמרתי, הוא מן המעט מול המציאות הכלכלית-חברתית של מדינת ישראל. השאלה היא: בנסיבות כאלה, עיר ראויה, עיר מתורבתת, עיר שיש לה חזון, למה היא נצמדת? מהו המוקד המרכזי של פעילותה ברמה השוטפת שבוודאי יש לה השפעות מצטברות, גם אסטרטגיות כוללות לגבי העתיד? אני אומר לכם, שלא מתקבל על דעתי בשום פנים ואופן, שהתפקיד של טיפול בקהילה, בחברה, בפרט, בקשישים, בתלמידים נכשלים ובאלימות, הוא עניינם של ארגונים חברתיים, של עמותות וולונטריות, של תורמים אלמוניים. קהילה נאורה בנסיבות כאלה, צריכה להתכנס ובכלים אובייקטיביים מדעים למדוד את מצוקותיה ולקבוע תוכנית חירום כלכלית, ובכלל זה גם תוכנית תקציב שנתית. עולם כמנהגו נוהג, זה מה שאומרת האמירה, אבל עיר מוכרחה להציב בראש סדר העדיפויות של פעילויותיה, את צורכי הקהילה אותה היא משרתת ומייצגת. יתרה מזאת, ואני אומר לכם מתוך שיחות עם לא מעט מתושבי חולון, יש תושבי חולון רבים צעירים וותיקים, שמוכנים בנסיבות של מציאות כל כך קשה, להציב סדר עדיפויות שונה. בתקציב כזה, בשנה כזו, מותר להקטין תקציבי בינוי, מותר להקטין תקציבי פיתוח, מותר לעכב תוכניות שהם לא הכרחיות. משום שמנהיגות אחראית ציבורית, שמובילה קהילה מתוך ראייה קהילתית, לא רק מתוך מערך של הישגים כי אנחנו קרובים לשנת בחירות, או אולי משום שיש יעדים שצריך לעמוד בהם כי מישהו תכנן אותם לפני שנים. חלק מרציונל ציבורי מוסרי, של עיר שהיא חלק אינטגרלי כל כך חשוב של המדינה הזאת, זה להציב יעדים שהם ברוח הזמן, ברוח בני אדם, ברוח הסולידריות החברתית.

מיכאל שמריהו: כמו למשל?

אפרים קורן: אני אציב רעיונות, מה במקום זה. כדי גם להיות אקטואלי ולא רק עקרוני, אני קודם כל מודיע כאן שאני מצטרף ותומך לעמדתו של ועד ההורים המרכזי, שמציע השנה למשל, לבטל למשל את העדלאידע, לבטל פעולות שיש להן משמעויות פסטיבליות, שהן פעולות שמתאימות לתקופה רגילה. אני בעד פסטיבלים, אבל בנסיבות כל כך קשות לעם ישראל ולתושבי חולון, צריך להיות אומץ לב ומנהיגות ציבורית של ראש עיר והנהלתה. אשר על כן אני מציע את ההצעות הבאות, כדי שזה יהיה קונקרטי: 1. לאמץ את העיקרון שלא יהיה בחולון ילד אחד שלא מגיע למתנ"ס עירוני משום שלהוריו אין אפשרות לעמוד גם בהנחות שהוא מקבל.

מוטי ששון: דבר קונקרטי על התקציב, על סעיפים בתקציב.

אפרים קורן: אני מציע את זה כתיאור של מדיניות. אני אומר שצריך לשנות סעיפים בתקציב. אני מתנגד לסעיפים בתקציב וקובע שיש רצף של מטרות, שיש רצף של נושאים בתקציב, שראויים למיתון ולביטול לטובת יעדים חברתיים וכלכליים שבמרכזם ילדי העיר, קשישי העיר והאוכלוסיה החלשה שבה. אני ממליץ לא לאשר את התקציב, בשל כך. התקציב הוא תקציב מנותק, מנוכר.

יהודה קהתי: אנחנו מודעים פה למצב הכלכלי שעובר על כל המדינה. כמו שאמר אפרים וחלק מחבריי פה על הנושא של התקציב שישנה פה חלוקה לא שוויונית והוגנת, לפי דעתנו. לאחרונה, אני וחבריי בסיעה, עסוקים בנושאים של בית תמחוי ותמיכות שונות בתושבי העיר. אנחנו רואים נהירה גדולה של אנשים שבאים להשתמש בשירותים של בית התמחוי, שלא לדבר על כל הדברים האחרים שאנחנו עושים. אנחנו מבינים שהמצב הוא קשה ומטבע הדברים מקצצים בהרבה דברים, אבל מאידך גיסא צריך מהצד השני להגדיל את הנושא של הרווחה. משום שגם בנושא ההנחות, אנשים מרגישים בניכור.

מוטי ששון: 47 מיליון ש"ח סבסוד.

יהודה קהתי: זה המצב שבמציאות. אני אומר שאפשר מתקציבי תרבות שונים להעביר לתקציבי רווחה.

מוטי ששון: עוד מישהו רוצה להתייחס? מי בעד אישור התקציב כפי שהוגש לכם, כולל החלטה של ועדת כספים, שבמסתכם ב 710.7 מיליון ש"ח?

הצבעה:

בעד: 13.

נגד: 11 נגד.

נמנעים: אין

התקציב אושר.

מוטי ששון: אושר.

החלטה: מועצת העיר מחליטה לאשר הצעת התקציב לשנת 2003.
--

מוטי ששון: אני נועל את הישיבה.

מוטי ששון
ראש העיר

נתי לרנר
ע/ראש העיר